

Egressy Gábor
Kéttannyelvű
Műszaki
Szakközépiskola
diáklapja

2009. december

Egressy Tükör

XII. évfolyam, 2. szám

Gólyaavatás

A berlini fal

Projektnapi
mestermunkák

Felelős kiadó: Kónig Sándor igazgató
Felelős szerkesztő: Dr. Temesiné Tari Gabriella
A szerkesztőség tagjai: Blanár László, Horváth Áron,
Ivanovits Bence, Szeder Zoltán,
Szegő Zsombor, Steiner Krisztián,
Tóth András,

Címünk: ujzag@egressy-bp.sulinet.hu

Halloween Day

Gólyák

avatása

A 2009-2010-es tanévben az Egressyben megrendezett gólyanap október tizenharmadikára (péntekre) esett. Igen, péntek tizenharmadikára, de mégsem volt balszerencsés nap ..... sőt!

Egyetlen kilencedikes diáknak sem volt közömbös, hisz ezen a napon válhatott igazi „egressys” diákká.

Hogy mi hogyan éltük meg a feladatokat és az előkészületeket? Azt most röviden leírom.

A feladatokat („szivatásokat”) megkaptuk már jóval a gólyanap előtt, de nem igazán foglalkoztunk vele. Mint később kiderült, ez óriási hiba volt.

Feladataink az alábbiak voltak:

- asztalitenisz népszerűsítése a tanárok körében,
- reggel kávéval, teával várni a beérkező tanárokat,
- bemutatni osztályunkat, illetve magunkat egy ötletes produkcióval.

Lássuk csak: az asztalitenisz népszerűsítése – könnyen ment. A tanárok kínálása, kiszolgálása szintúgy.

A bemutatkozás az, ami több gondolkodást igényelt. Volt mindenféle ötlet. Karaokitól kezdve a táncon át minden. Végül mi a dobolás mellett döntöttünk. Kitalált az osztály egy könnyű ritmust, amelyet székeken 1-1 félliteres műanyag flakon segítségével ütöttünk le. Öt-hat nap alatt be is gyakoroltuk.

2009. október 13.

Elérkezett a nagy nap. Minden osztály az előkészületek utolsó mozzanataira koncentrált. Voltak, akik női ruhában flangáltak, mivel az plusz pontot ért. Pontot ért? Zsúri pontozta a feladatok végrehajtását és kreativitását.

Eljött az idő, minden kilencedikes tanuló lenn hemzsegett a tornateremben. Az izgatott gólyák kezükben szorongatták a feladatukhoz szükséges tárgyat, tárgyakat. Mi, 9. K-sok kezünkben székekkel vártuk a sorunkat.

Rövid nyitó beszéd után megkezdődött a beavatási program. Először különböző feladatokat kellett végrehajtani. Ezekre úgy jelöltük ki az embereket, hogy nem ismertük a feladatok típusát. Az egyik például az volt, hogy ki bír hamarabb meginni fél liter üdítőt, és hogy ki bír felfújni egy léggömböt a legrövidebb idő alatt. Majd megkezdődtek az osztályok bemutatkozásai. Volt foci, dobolás, beszéd – mindegyik a maga módján izgalmas. Ezt követték a hivatalosabb dolgok: az Egressy-induló elszavalása és az eskü letétele. Ezzel végződött az „egressys” gólyanap.

A következő héten ismét minden ment tovább a maga megszokott ütemében. A folyosón nem láttak kilencedikes diákokat, akik a tablókat bámulják kerek szemekkel, esetleg a lépcsőkön mászkálnak, s számolgatják a fokokat. Igen, a feladatok között szerepelt még egy teszt is, amiben az iskola épületéről, diákjairól és történelméről volt szó.

Mindent összevetve szerintem jó nap volt, és a tanárok is jól szórakoztak a diákokon.

Szegő Zsombor
9. K

Osztályunk, a 9. K reggel az iskola dolgozóit kávéval, teával és aprósüteménnyel várta. Ezt szerintem jól megoldottuk, leszámítva azt, hogy kevés kanalunk volt. Élveztem osztogatni a kávé és teát .

A feladatot összekapcsoltuk egy másikkal, ami szerint meg kellett győznünk minél több tanárt arról, hogy viselje a jelképünket.

A gólyanap második fele is jól sikerült, amikor kihívtak minden osztályból egy-egy gólyát az ivóversenyre. A mi versenyzőnk „kicsi” hátránnyal indult, mivel szegény gyerek úgy ivott meg fél liter üdítőt, hogy közben még az előző innivaló kívánczolt ki belőle.

Nagyon tetszett a tanári énekkar, illetve a himnuszunk. Az osztályprodukciónk a palackokkal való dobolás volt, ami szerintem jól sikerült, bár nem gyakoroltunk rá eleget. A gólyaeskü is jópofa volt.

Összefoglalva: élveztem a gólyanapot.

Tóth András
9.K

A gólyanap

az Egressy iskolában évente megtartott szép hagyomány. Minden kilencedikes izgatottan és kíváncsian készül erre a nagy napra, így mi, 9. C-ek is.

A gólyanap előtti hetekben osztályunk közösen megbeszélte, hogy milyen feladatokban, illetve programokban veszünk részt. Először is megállapodtunk abban, hogy mindenki behoz egy fehér pólót, amire ráfestjük osztályunk nevét. Ez az egyen-póló jelzi, hogy kik tartoznak a mi kis közösségünkhöz. Majd megírtuk együtt az indulónkat, valamint az osztályfőnök segítségével bemutatkozó verset „alkottunk” osztályunk tagjairól. Kijelöltük azokat a fiúkat is, akik a gólyanapon részt vesznek majd a futball-mérkőzésen.

S végre eljött a nagy nap.

A program a tanár – diák mérkőzéssel kezdődött a tornateremben. Mindenki izgatott és lelkes volt. Természetesen mi a fiúknak szurkoltunk, s nem hiába, hiszen meglelt az eredménye. A mérkőzést ugyanis (nagy örömünkre) megnyertük 3:1-re.

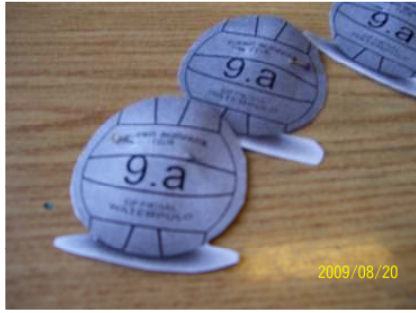
A meccs után vetélkedők következtek a 9. évfolyam számára, pl. ki issza meg hamarabb az üdítőt, ki fújja fel és durrantja ki elsőként a lufit. Azután együtt elmondtuk a bemutatkozó versünket, majd az indulónkat.

A nap utolsó ünnepélyes perceiben az évfolyam letette az esküt.

A napokban tudtuk meg a gólyák közötti verseny eredményét. Örömmel értesültünk róla, hogy az első, a mi osztályunk, a 9.C lett. A közös munka meghozta a maga gyümölcsét.

Ivanovits Bence
9.C

Ha a gólyanapra gondolok, csak jó dolgok jutnak eszembe.

Látszott, hogy az összes egressys gólya nagyon nagy erőt fektetett bele az előkészületekbe a nagy napra. Hisz mindnyájunk számára jelentős esemény volt, végre teljes jogú egressys diákokká avattak minket! Sokan izgultunk, és még többen tartottunk attól, hogy valami nagy nehézség elé állítanak minket, de szerencsére egyszerűnek mondható, ám vicces feladatokat kaptunk!

Jó ötletnek tartottam, hogy minden osztálynak képviselnie kellett egy sportágat, és biztos vagyok benne, hogy mindenki a maximumot hozta ki az adott sportágból! Mi, a 9. A-sok szerencsére a vízilabdát kaptuk, ami az egyik legjobb sportág! Mint megtudtuk, az Igazgató úrnak vannak vízilabdás élményei, hisz hajdanában ő maga is vízilabdázott!

Nagy megtiszteltetés érte az osztályt, amikor az Igazgató úr elfogadta a felkerésünket, és beszámolót tartott a vízilabdához fűződő élményeiről, tapasztalatairól! Mindenki, aki ott volt, nagyon élvezte a beszámolót! Az Igazgató úr élvezetesen és tanulságosan mesélte el a vízilabda jó és rossz oldalát! Mindenki, akit érdekel a vízilabda, és nem volt ott a beszámolón, nagyon bánhatja, hisz tényleg érdekes volt.

De csak ezután jött el a 9. osztályosok nagy próbája. Meglepő feladatokkal találkozhattunk a tornateremben, mint például a „fújd a lufit, még ki nem durran”, vagy a cumisüvegből való ivás! A feladatok könnyen kivitelezhetőek voltak; minden osztályból 1-1 embernek kellett részt vennie. Persze voltak az egész osztályra vonatkozó feladatok, mint például minden osztálynak be kellett mutatkoznia egy kis „produkcióval”. A mi osztályunk egy saját szöveget olvasott fel, ami szerintem nagyon találó volt, és remélem a zsűrinek is tetszett! De volt osztály, amelynek tanulóit egyesével olvasták fel, és minden egyes diákról mondtak pár mondatot! A sportosztály „karate” és foci bemutatót tartott. S volt olyan osztály is, amely egy csodás dobszámot mutatott be. Ezenkívül énekverseny is szerepelt a feladványok között, amit – szerintem - kiválóan teljesített minden osztály!

És persze a végén, amire már minden 9-es gólya várt, felavattak minket.

Blanár László
9.A

MEGEMLÉKEZÉS 1956. OKTÓBER 23-RA

Az 1956-os forradalomra való iskolai megemlékezésünket idén október 22-én tartottuk. Az ünnepségen elhangzott szövegeket az események egymást követő sorrendjében állítottam össze korabeli idézetek, akkori költők és írók nyomán, illetve elhangzottak mai énekesek dalai is.

A műsort természetesen idén is a Himnusz közös eléneklésével kezdtük, a tanári énekkar vezetésével. Köszönet illeti Somogyvári Ákos tanár urat, amiért ő is fontosnak érzi, hogy a magyar Himnusz és Szózatot együtt énekeljük, s ezért külön figyelmet fordít arra, hogy óráin gyakoroltassa a diákokkal nemzeti énekeinket.

A megemlékezésen a 10.A tanulói szerepeltek, akik délutánonként időt és fáradságot nem kímélve készültek, próbáltak a nagy napra. Név szerint: Kollányi Gábor, Jáger Balázs, Mészáros Márk, Földi János, Varga Roland, Körtvélyesi Ádám, Kovács Levente, Adorján György, Dózsa Viktor, Varga Péter, Habenstrein Tamás és Hari Zoltán.

A Nemzeti dalt Szeder Zoltán a 13.K és Kovács Alexandra a 12.E osztályból adták elő igen meggyőzően. Nagy sikert aratva ezzel újfent. Bródy János: Szabadnak születél című dalát Alexandra énekelte el gyönyörűen, méltón a „nagy elődhöz” (Bródyhoz és Koncz Zsuzsához). Ez a dal segített jobban és mélyebben átérezni ennek a napnak a lélekemelő fontosságát akkor, és azóta is.

*Fapál Orsolya
szervező*

Versenyek

Helyesírási és nyelvhelyességi verseny 2009. november 4.

Iskolánkban már hagyománya van ennek a versenynek, amelyre évről évre 20-28 tanuló jelentkezik. Az idén 25-en vállalták a megmérettetést.

Az eredmény:

I. helyezett: Ábrahám Zoltán 9.K, II. Molnár Artúr 11.K, III. Kovács Ádám 11.E osztályos tanuló.

Az első két legjobban felkészült tanuló januárban az Implom József helyesírási versenyen, szeptemberben pedig az Édes Anyanyelvünk nyelvhasználati versenyen képviseli iskolánkat.

Gratulálunk a győzteseknek, és sikeres versenyzést kívánunk a következő fordulón!

Szép Magyar Beszéd verseny 2009. december 10.

A Szép Magyar Beszéd versenyt december 10-én – stílusosan – a könyvtárban szerveztük meg. A jelentkezők az idén is a magyartanárok javaslatára érkeztek. Önként és dalolva, rejtélyes okok miatt, nem szeretnek diákjaink versenyezni.

A zsűri tagjai voltak: Komáromi Edina, a nyelvi tanszék képviselőjében; Fehér Ildikó művelődésszervező; Fácán Katalin könyvtárostanárs; Fapál László gyakorló tanár.

A verseny győztesei:

Némethy Gábor 9.K – I.

Szeder Zoltán 13.K – II.

Adorján György 10.A – III.

Gratulálunk a színvonalas teljesítményhez.

Köszönjük a bátor jelentkezők felkészülését és a zsűri munkáját!

Természettudományi Vetélkedő

A 2009/2010-es tanévben már harmadik alkalommal rendezzük meg. A verseny 3 fordulóból áll.

A feladatok témája a kémia, biológia, fizika, földrajz, környezetvédelem és matematika.

A kérdések köznapi ismeretekről, tudománytörténeti érdekességekről szólnak. Nem tantárgyi tudást, hanem kíváncsiságot és logikát igényelnek.

A tavalyi vetélkedő három fordulója után 12 osztály maradt versenyben, és végül a mostani 11. S, Hanga tanár úr osztálya lett a győztes. Megfér tehát a sport és a művelődés egymás mellett.

Az idei versenyben a kérdések még különlegesebbek. Olyan témákat tartalmaznak, melyek összekapcsolják a tudományágakat, mert Természet csak egy van. Ismerjétek meg jobban!

Kéttannyelvű verseny 2009. november 27.

Az angol munkaközösség és a kéttannyelvű osztályok egyik legfontosabb eseménye a kéttannyelvű verseny, mely átíveli az egész tanévet. A verseny három részből áll: két iskolai forduló után a csúcspont a budapesti verseny, amelyen a főváros számos kéttannyelvű középiskolájának legjobb diákjai mérik össze felkészültségüket és tudásukat.

Az első iskolai forduló során a diákok olvasott szöveg értéséből és nyelvhelyességéből adtak számot tudásukról. A második forduló (februárban kerül megrendezésre), hagyományosan a hallás utáni értést méri. Ebben a tanévben újítani szeretnénk, ugyanis a diákok beszédkészségét is szeretnénk megvizsgálni, és ez most új része lesz a versenynek. Nem légből kapott ötlet ez, hiszen a tavalyi verseny tapasztalatai alapján született ez az elgondolás. A diákokat a budapesti versenyen igen nehéz és váratlan feladatok elé állították, ezért úgy gondoltuk, az írásbeli feladatok gyakoroltatása és mérése mellett beszédkészségből is erősíteni fogjuk a jelölteket.

Nagy örömünkre szolgált, hogy mindkét kategóriában (10-11. és 12-13. évfolyam) szép számmal vettek részt diákjaink az első fordulón. De míg egyik szemünk nevetett, a másik sírt, mert többen is távol maradtak, akiktől elvártuk, hogy a sikeres iskolai forduló után képviselni fogják iskolánkat a budapesti versenyen!

Az első forduló után a következő eredmények születtek:

10-11. évfolyam: 1. Szabó Dávid 11.K

2. Varga Richárd 11.K

3. Magi Norbert 11.K

12-13. évfolyam: 1. Szeder Zoltán 13.K

2. Stekinger Richárd 13.K

3. Simán Norbert 12.K

A második forduló után újból beszámolunk az eredményekről!

kiállítás

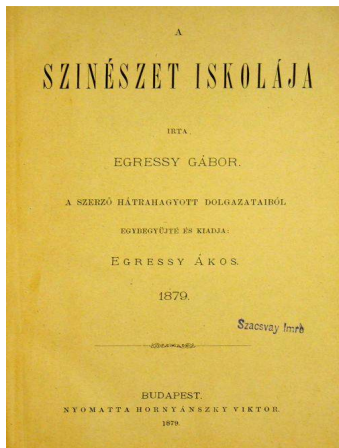
„Mélységes mély a múltnak kútja”

**Egressy Gábor,
iskolánk névadójának
emlékére
készített állandó kiállítás
megnyitója**
(2009. november 27.)

Iskolánkat a tanulók, a tanárok, a diákok, a szülők csak „Egressy”-nek hívják. Akik nem ebben az iskolában tanulnak, dolgoznak, talán nem is tudják, hogy az Egressy név, Egressy Gáborra, neves színészünkre utal, aki az 1800-as években élt és dolgozott, aki részt vett a szabadságharcban, és Petőfinek atyai jó barátja volt. Egressy Gábor személyéről ma kevés szó esik, ezért kell megállnunk egy-egy pillanatra, hogy legalább mi, akik ebbe az iskolába járunk, megemlékezzünk róla. Sokszor felteszik nekem a kérdést, hogy egy műszaki szakközépiskola hogyan kaphatta nevét Egressy Gáborról, a színésztől? Névadónk az első olyan színész volt, aki életfeladatának tekintette a színészmesterség oktatását. Ezért mondhatjuk, hogy Ő is egy szakmát tanított, a színjátszás szakmára készítette fel tanítványait.

Az érettségi vizsgára készülőknek bizonyára tudomása van arról, hogy magyar nyelv- és irodalomból az egyik érettségi tétel Egressy életének, munkásságának bemutatására vonatkozik. Ha módotokban áll, nézzétek meg CD-n azt a színdarabot, melyet iskolánk tanulói, tanárai játszottak, készítettek, mert e műsor megtekintésével sokat lehet megtudni névadónk életútjáról.

És most ennek a kiállításnak is az a feladata, hogy képekkel szemléltesse Egressy Gábor életét, és emléket állítson a nagy művésznek. Ha figyelmesen végignézték ezt a kiállítást, akkor akár már kilencedikesekként megtanulhattok egy érettségi tételt. Köszönetet mondok azoknak a kollegáknak, tanulóknak, akik ezt a kiállítást létrehozták.

A kiállítás megnyitásával szeretnénk felhívni a figyelmeteket, hogy amíg az iskola tanulói vagytok, az „EGRESSYS” közösséghez tartoztok. Kérlek Benneteket, hogy megfelelő emberi tartással, a világ értékeit befogadó nyitottsággal öregbítsétek iskolánk hírnevét, méltó emléket állítva ezzel Egressy Gábornak, intézményünk névadójának.

König Sándor
igazgató

Egész Életen Át Tartó Tanulási Program Együttműködés a Comenius Program keretében

Nálunk járt a Comenius Program küldöttség

Mint ahogyan az előző számban beszámoltam róla, iskolánk néhány tanulója részt vett egy az Európai Unió által támogatott, a megújuló energiaforrások felhasználását támogató úgynevezett Comenius Programban. November közepén 2 napra vendégül láttuk a programban résztvevő nemzetek, iskolák tanulóit, hogy tovább folytassuk a fotovoltaikus elem vizsgálatát. Mindeközben iskolánkban felszerelték a műszert (az ebédlő tetején), hogy a vendégek érkezésére már minden „klappoljon”. A kétnapos konferencia keretében bemutattuk iskolánkat, és annak képzési rendszerét. Két csoportban végigjártuk az iskola fontosabb pontjait. (laboratóriumokat, gyakorlati és számítástechnikai termeket). Mindezek mellett egy Power Point-os vetítésen is szemléltettük iskolánkat, annak történelmét, képzési struktúráját. Az „ismerős arcok” érdeklődve fogadták a műsorunkat, de a sok szöveg helyett inkább beszéljenek a képek.

*Horváth Áron
13. K*

Halloween Day 2009

A Halloween tipikusan angolszász ünnep, amelynek a kontinentális és így a magyar kultúrával korábban nem volt kapcsolata. Ám amióta a magyar diákok tömegeinek első és legfontosabb idegen nyelve az angol, legtöbbször élénk érdeklődést mutat az Egyesült Államokból és Nagy-Britanniából érkező kulturális jelenségek, hagyományok (például a Valentin-nap és a Halloween) iránt.

Iskolánk angol munkaközössége néhány évvel ezelőtt már úgy vélte, célszerű lehet ezt az érdeklődést rendezvények szervezésében hasznosítani. Az akkori próbálkozást szünet követte, de e tanév elején a programokat és az előttünk álló feladatokat végiggondolva felelevenedtek a szép emlékek, és úgy döntöttünk, legyen ismét Halloween-nap az Egressy-ben.

Mivel a Halloween napján, október 31-én őszi szünet volt, november 6-ára helyeztük a mi programunkat.

Az angoltanárok különféle hagyományos jelmezeket viseltek (lásd a fotókat!), így volt köztünk boszorkány, pók, Frankenstein stb. A lényeg mindig az, hogy minél ijesztőbb, színesebb, feltűnőbb öltözetet öltünk magunkra!

A Halloween és az őszi legjellegzetesebb és hagyományos ételei sütötökből készülnek. Mi is megpróbáltunk a híres sütötökös sütemények elkészítésével. Nemcsak szerintünk, hanem a kollégák és a diákok egybehangzó véleménye szerint is ínycsiklandozó piték és muffinok készültek: mind el is fogyott az utolsó darabig. Természetesen minden munkaközösség kapott kóstolót!

A diákok tudását, ismereteit kvíz kérdésekkel tettük próbára. Egész délelőtt dolgozhattak a feladatlapokon. Az eredményhirdetés sajnos kicsit késve, de már megtörtént. Ezúton köszönjük minden csapat részvételét, és gratulálunk a díjra érdemes első két helyezett csapatnak:

- I. 12. A - Alpha team**
- II. 13. E osztály csapata**

A legnépszerűbb programnak kétségkívül a „Tökvadászat” (Pumpkin Hunt) bizonyult. Az iskola legkülönbözőbb pontjain sütötököt ábrázoló kis kártyákat rejtettünk el, amelyeket a diákoknak meg kellett találniuk. Aki szerencsével járt, ajándékot kapott: mindenki nagy öröme apró csokoládékat.

A program sikerén felbuzdulva már most elhatároztuk, hogyan tegyük jövőre még szívesebbé a mulatságot: a jelmezes megjelenést kiterjesztjük a diákokra (a legjobb maskarákat díjazni is lehet), a gyerekek részt vehetnének a sütés-főzésben is, sor kerülhetne egy, a Halloweennel összefüggő játékfilm vetítésére; bizonyára még sok egyéb ötletünk támad majd az elkövetkezendő hónapok során. Az idei napot igazából csupán „főpróbának” tekintettük.

Horváthné Tóth Franciska

Német projekt nap a berlini fal ledöntésére emlékezve

1976-ban jártam először 26 évesen Berlinben. Mint minden fiatal ember, engem is érdekelt a város, és különösnek tartottam, hogy Berlin közepén egy fal húzódik, amely utcákat, tereket, embereket választ el egymástól. Nagyon nehéz volt feldolgozni, hogy Berlin egyik része ilyen, a másik része pedig egy teljesen más világ. Azokban az években az a fal választóvonal volt kelet és nyugat között. Keletről a fal szinte átjárhatatlan volt. A Brandenburgi kapu előtt katonákat, rendőröket láttam, akik nagy erővel vigyázták a falat, és biztosították az átjárhatatlanságot. Kíváncsisággal, lopva néztük a fal túloldalát, ahol emberek sétáltak, mentek munkába. Nagyon nehéz volt feldolgozni, hogy ez a fal két világot választ el egymástól.

Amikor a berlini földalattival utaztunk egy állomásra érkeve mindenkinek ki kellett szállni a szerelvényből, melyet a katonák felügyeltek. Berlini ismerőseim mondták, a katonák azért ellenőrzik a szerelvényt, hogy meggyőződjenek róla minden utas kiszállt-e a kocsikból, mert a METRO alagútja Nyugat-Berlin alatt megy tovább, majd visszakanyarodva Kelet-Berlinbe ismét a kelet-berlini utasokat szállítja. Nem olyan régen egy iskolai kirándulás alkalmával újra Berlinben jártam. A Brandenburgi kapu alatt átsétálhattunk, mert ledőlt a fal. Az emlékeket még mindig őrzik. A kapu mellett egy falon képeket láttunk, azoknak az embereknek fényképeit, akik át akartak menni a másik Berlinbe, de soha nem értek oda, mert egyszerűen lelőtték őket. Megdöbbentő!

Ma a világon Nikoziában van egy fal, amely ugyanúgy, mint régen Berlinben kettéválasztja a várost. Megy az ember az utcán, de az utca végén nem lehet tovább haladni, mert ott a fal, amely mögött egy másik Nikozia van.

A fal egy jelkép. Jelképe annak, hogy embert-embertől elválasztanak, hogy van ilyen ember, és olyan ember, és kettőjük között egy áthatolhatatlan fal húzódik. Kívánom, hogy Ti ilyen falba soha ne ütközzetek, és jó lenne, ha a nikóziái fal is mielőbb ledőlne.

Köszönöm a tanároknak és diákoknak azt a munkát, amellyel készültek a mai napra.

König Sándor
igazgató

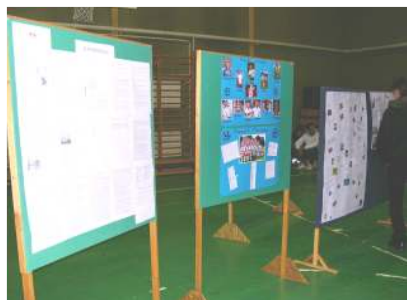

Néhány gondolat a német projektnapról

2009. december 3.

A terv már a nyáron megszületett, de sokáig nem kristályosodott ki, sőt, azt gondolom, sok minden maradt el. Az alapötletet a berlini fal lebontásának jubileuma adta. Építhetnék berlini falat, majd le is rombolhatnánk ..., de közben mi legyen?

A 17 résztvevő osztályhoz hozzárendeltünk egy-egy németországi tartományt és feladatokat találtam ki bemutatásukra. Készíteni kellett az adott tartományra jellemző, azt képviselő vagy szimbolizáló szobrot újrafelhasznált anyagokból. Be kellett mutatni a tartomány gasztronómiáját, zenéjét és plakátokon, ízlés szerint, a tartomány egy-egy érdekességét. Power point bemutatókkal technikai úton is megmutathatták a gyerekek azt, hogy sokféleképpen lehet megközelíteni egy idegen ország kultúráját, földrajzát .....

Úgy gondolom, hogy az osztályfőnökök vezetésével sok osztály kibontakozott és méltóképpen képviselte magát. Meglepően leleményes és színvonalasan kivitelezett szobrok, műalkotások készültek a Wartburgtól a világító, dudáló autón keresztül a katedrálisig, a biblián és a tévétornyon keresztül. Színes kavalkád, extra információs halmaz lett a plakátkiállítás is, a gyerekek büszkén helyezték fel tablójukat a paravánokra. Az ételek-italok minőségével nem volt baj, inkább csak a mennyiségével, mert Józsi után étel másnak már alig akadt. (Bocsi Józsi! ☺) A zenei produkciók közül egyéni tehetségek léptek ki a fényre, és voltak, akik a társastánc birodalmába is elrepítettek minket.

Véleményem szerint az, aki dolgozott, és más munkája is érdekelte, az jól szórakozott, akik pedig „nem tették oda magukat”, azok unatkoztak.

Tehetnek egy szívességet – a következő projektnapon!

Csáki Viktória
szervező

Két hét Exeterben

Az Európai Unió Comenius programja keretében nyertem egy pályázatot, aminek segítségével két hetet tölthettem az angliai Exeterben. Egy tanár-továbbképzési kurzuson vettem részt spanyol, török, észt, lengyel, osztrák, finn és német kollégákkal együtt.

Exeter Anglia dél-nyugati részén található, körülbelül 120 ezer lelkes város, Devon megye központja. Az Exe folyó partján, a torkolathoz közel terül el. Kiváló fekvésének köszönheti virágzását; aranykorát az ipari forradalom kezdetének időszakában élte, amikor a gyapjúkereskedelem egyik központja volt. Ennek emlékét a mesébe illő külsejű, kerek kapus folyóparti dokkok őrzik (az ún. Quay városrész, amelynek nevét, meglepő módon úgy ejtik, mint az angol kulcs szót).

Exeter legnagyobb nevezetessége az 1050 körül épült, gótikus katedrális.

Ebben az – Angliában szokásosnak mondható – várszerű, gazdagon díszített, belül is impozáns épületben az a legnagyobb, ahogyan használják. Az épület őrzi a nálunk is megszokott rideg pompát, de a falakon gyerekrájkokat, bibliai történeteket ábrázoló hímezett vásznakot találunk, a kőszobrok között a figyelmes szemlélő elefántot, macskát, bolházó kutyát fedezhet fel, amik közül mindnek külön története van.

A feliratokkal, üzenőfalakkal, a rendszeres rövid imákkal, amelyek során felkérlik a turistákat, hogy saját nyelvükön mondják együtt a Miatyánkot, a vendégeket nem elrekeszteni akarják a hívektől, hanem befogadni közéjük.

Volt szerencsém néhány kirándulást tenni a környéken, megnézhettem Devon megye büszkeségét, az egyedülállóan zöldellő gyepen, gránittömbök között legelésző pónikat a Dartmoor nemzeti parkban; a világörökség részét képező Jurassic Coastot, amely nevét az ott megtalált tengeryei őssleletről kapta; Arthur király várát Tintagelben az Atlanti-óceán partján és sok más szépséget. De nem volna teljes az élménybeszámoló, ha hallgatnék az angol teázókról és pubokról.

Igazi élmény meginni egy csésze valódi angol teát a sok-sok bűbájos teázó valamelyikében, de ha az ember a Devonshire cream tea-t is megkóstolja, azt nem tudja elfelejteni. Nem árt tudni, hogy a tea Angliában nem csupán magát az italt jelenti, hanem az eseményt, ha úgy tetszik szertartást is, aminek része a sütemény, sőt az ötórás tea esetében a kiadós uzsonna is. Így a cream tea sem egy ital, hanem egy fantasztikus sütemény neve. A kis pogácsára kent lekvár és clotted cream (ez leheletkönnyű habos, tejszínes vaj) nem könnyű, de fenséges desszert.

Közhely, hogy az angol pubnak, a szó jelentése ellenére semmi köze ahhoz, amit mi kocsmaként ismerünk. A pubok, más néven free house-ok a kultúrát is képviselik igényességükkel, múzeumszerű belső terükkel, a felvonultatott sörök és ételek választékával; és ez nem csak az exkluzív belvárosi, de az egyetemisták, rögbijátékosok és -szurkolók által látogatott külvárosi intézményekre is igaz. Egy könnyű sör mellett ragyogóan meg lehet osztani egymással a tapasztalatokat. A kéthetes kurzus egyik legnagyobb előnye ugyanis éppen az volt, hogy az Európa minden tájáról érkező kollégákkal megbeszélhettem, náluk hogyan is működik az oktatás, a nyelvtanítás, vagy amire leginkább koncentráltunk, a matematika és más tárgyak idegen nyelvű tanítása.

A tanfolyam során oktatóinktól ehhez is rengeteg segítséget, ötletet kaptunk, amiket reményeim szerint jómagam és az iskola is kamatoztatni fog a jövőben, ahogyan abban is biztos vagyok, hogy az Angliában eltöltött csodálatos két hetet maradandó emlékként őrzöm meg.

Kutasi László

BRIGHTON-ISZTANBUL

2009 júliusában Brightonban vettem részt az English Language Center (ELC) által szervezett továbbképzésen, amelyre olyan szaktanárokat jelentkezhetek, akik valamely tantárgyukat angol nyelven tanítják.

A tanfolyami részvételt sikeres pályázat előzte meg. A Tempus Közalapítványon keresztül pályáztam az "Egész életen át tartó tanulás" elnevezésű Comenius programra, mely a szakmai tantárgyakat tanító pedagógusok számára nyújtott lehetőséget módszertani felkészültségük gyarapítására.

A kurzus elnevezése: CLIL – Content Language Integrated Learning. A CLIL-módszer lényege, hogy a tanulók már meglévő nyelvi ismereteire alapoz.

A tartalom alapú óra nem tananyagra összpontosít elsősorban, hanem a tanulók tevékenységére. A tanár ismeri a tanulók szükségleteit, nyelvi szintjét; motiválja, aktivizálja a csoportot. A feladatok az érdeklődésen alapulnak.

Az órán a tanár szerepe nem az előadás, hanem a tanulói tevékenység szervezése: diákközpontú gyakorlatokba, életszerű kooperatív feladatokba, páros és csoportmunkába vonja be a tanulókat, hogy felfedezéseket tehessenek, kísérletezhessenek a gondolatokkal és a nyelvvel egyaránt. A módszer együttműködést kíván a szaktanár és a nyelvtanár közt. A szaktanár épít a diákok nyelvismeretére, a nyelvtanár pedig szem előtt tartja a szaktárgyi tartalmat.

A tanfolyamon 8 ország 21 pedagógusa vett részt két csoportra bontva. Gyakorlatunk helyszíne a patinás viktoriánus Palmeira Mansion House volt. Napi 5 órában sajátítottuk el a CLIL-módszer fogásait; érdekes szemléltetési módokkal, játékos tanulási módszerekkel találkozhattunk, miközben átadtuk egymásnak a saját tapasztalatainkat.

Különösen a Jigsaw, valamint a Serious Games keltették fel érdeklődésemet. A Grid Game alkalmas módszer az elektrotechnika tantárgy tanításánál – tanulásánál. Bemutató órám az Electromagnet téma feldolgozása során alkalmaztam is.

Szabadidős programokról is gondoskodott a nyelviskola: kirándultunk a Devil's Dyke környékére, Beachy Head szépségét csodáltuk, ellátogattunk a Seven Sisters szikláihoz. A Royal Pavilion meglátogatása egész délutánt vett igénybe. Voltunk a Tengerészeti Múzeumban, a Sea Life Múzeumban pedig a Nautilus tengeralattjáróban tehattünk virtuális utazást. Az ELC szervezésében buszos túrát tettünk Windsorba, Oxfordba.

Szállásomról egy igen vendégszerető, kedves angol család gondoskodott, akik révén bepillanthattam a brightoni mindennapokba.

Fáradtan, de sok élménnyel gazdagabban tértem vissza Budapestre – huszonnyolc órás autóbusszos utazás után.

Októberben **Isztambulba** utaztam a 4EC tanárok hagyományos őszi konferenciájára, ahol a jövő júniusban Bécsben megrendezésre kerülő EUKOKIDS és DANUBETEENS táborok előkészítésén munkálkodtunk, valamint vendéglátónk, az osztrák St Georg's College tanárainak segítségével a "Fenntartható fejlődés az oktatásban" témakörben vettünk részt különböző értekezleteken, és ismerkedtünk a tanulók aktivizálásának korszerű lehetőségeivel, a megújuló energiaforrások alkalmazásaival, a környezettudatos gondolkodásra nevelés kérdéseivel.

Az isztambuli találkozó során eszmecserét folytattunk a St Georg's College török és osztrák vezetőségével, az igen nyitott, sokoldalú diákjaival, rövid képet kaptunk az ottani iskolarendszerről, a tanulók terheléséről, aktivizálásáról, motivációjáról.

Előadáson vettünk részt, ahol a tengerek környezeti problémáiról kaptunk képet, megismerkedtünk önkéntesekkel, akik tengerfenék-tisztító táborokat szerveznek!! Kirándultunk hajóval Saryerbe, ahol a Fekete tenger élővilágát tanulmányoztuk. A török konyha remekeivel is megismertettek gondos vendéglátóink.

Szállásunk az iskola kollégiumában volt, melynek tetőteraszáról csodás kilátás nyílt a Kék mecsetre, a Hagia Sophiára, a Topkapi szerájra.

A Jedikula gyermekkorom kedvenc olvasmányát idézte.

Az európai fiatalokat tömörítő YES INITIATIVE Bécsből indult 1998-ban. Iskolánk 2000 őszén csatlakozott a mozgalomhoz, azóta minden évben részt veszünk diákjainkkal a találkozókön hazánkat képviselve.

A EUKOTEENS, EUKOKIDS, DANUBETEENS táborok igazi CLIL módszert követnek. A tanulók angol nyelven dolgoznak nemzetközi csoportokban egy-egy téma feldolgozásán. A tanórán kívüli nevelés ragyogó példája a YES (Young European Solidarity) tanárok által vezetett sokféle tevékenység. A következő tábor témája a „The Wonder of Wilderness” lesz. A találkozón hat tanulóknk vehet részt.

A YES INITIATIVE szeptemberben elnyerte az UNESCO WORLD HERITAGE díját!

Balázsovcsné Szij Judit

A Ravasz, az Agy és két füstölő puskacsó

Először is, miről szólhat a film a cím alapján? Talán, a *Tökös, a Török, az Őr meg a nő*-ből következtethetünk arra, hogy talán egy vígjátékot látunk, mikor megvesszük, letöltjük, berakjuk a DVD lejátszóba, a jobbak már Blu-Ray-en nézhetik.

De visszatérve a film műfajához. *A Ravasz, az Agy...* műfaja egy akció-vígjáték. De a vicces, frappáns párbeszédék végigkísérik az egész filmet. Illetve az akciójelenetek sincsenek túl stilizálva, mint azt a mai filmekben megszokhattuk. Bár – mondjuk – ez annak a számlájára is írható, hogy 1998-ban készült, és akkor még nem volt olyan sok elcsépelet és teljesen felesleges akciójelenet egy-egy filmben.

Térjünk rá a történetre. Az egész arról szól, hogy van egy Eddy nevű srác (Nick Moran), aki egy „kispályás-nagykártyás”, és egész nap az apja bárjában lóg a haverjaival, Dudvával, Tommal és Szappannal. Négyen összeszednek 100.000 fontot, hogy Eddie indulni tudjon a Baltás Harry által hirdetett, cseppet sem legális pókerversenyen, és ez által ki tudja fosztani a nagy maffiavezért Baltás Harryt.

Azonban veszít, és egy hetet kap arra, hogy visszafizesse Harrynek a tőle kapott pénzt, különben élvezheti, a haverjaival együtt, ahogy minden nap eltűnik egy ujja. Eközben a film még mozog pár vonalon, pl. a két postakocsirablót megbízza Harry jobb keze, Barry, hogy lopjanak el két antik puskát. Emellett még ott van az alvilág másik királya, Kutya, aki „behajtoként” végzi munkáját, hol egy szikével próbál leszúrni valakit, hol pedig egy lábánál felakasztott embert ütöget golflabdával. És még ott van Willy és az ő füvet termesztő bandája, akik Rory Breakernek dolgoznak, a néger „maffiavezérnek”. Az idő során egybekapcsolódik az összes szál, aminek az egyik filmbéli karakter sem örül, csak akik a végén túlélnek ezt az egész zűrzavart. Eközben nem szabad megfeledkezni a két antik puskáról, amelyek persze (finoman szólva) nagyon-nagyon sokat érnek. És persze a film végén a két puska okozza a legnagyobb csattanót.

Összegezve, kiváló teljesítmény ez (szerintem) egy kezdő rendezőtől. Guy Ritchie következő filmje kitűnően viszi tovább a *Ravasz, az Agy...* vonalát. Az ezt követő filmek pedig legalább olyan sikeresek lettek, mint az első kettő Ritchie-film. Ugyanakkor a rendező ötödik filmje már megcsillant valamit abból a szép fekete, angol humorból is.

Steiner Krisztián
10.E